

رسول الإسلام محمد صلى الله عليه
وسلم (للحرمين و الجمعية)

**Poslanik islama – Muhammed,
neka je Božji mir i spas na
njega**

Poslanik islama – Muhammed, neka je Božji mir i spas na njega

Znanstveno povjerenstvo pri Predsjedništvu za vjerske poslove Mesdžidul-harama i Mesdžidun-nebevija

Poslanik islama – Muhammed, neka je Božji mir i spas na njega

Znanstveno povjerenstvo pri Predsjedništvu za vjerske poslove Mesdžidul-harama i Mesdžidun-nebevija

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog! Sažeta biografija o poslaniku islama, Muhammedu (1), sallallahu alejhi ve sellem, u kojoj sam pojasnio neke crtice iz njegovog života: njegovo ime, porijeklo, mjesto boravka, bračno stanje, poslanicu, ono čemu je pozivao, znakove vjerovjesništva, vjerozakon i stav njegovih protivnika naspram njega.

1. Ime, porijeklo, mjesto rođenja i odrastanja

Poslanik islama je Muhammed sin Abdullaha sin Abdulmutaliba sin Hašima, od potomaka Ismaila (Jišmaela), sina Ibrahimovog (Abrahamovog), neka je na njih Božji mir i spas.

Allahov vjerovjesnik Abraham, alejhisselam, došao je iz Šama (Levanta) u Meku, a s njim je bila njegova žena Hagara i njegov sin Jišmael, koji je još

bio u kolijevci. Nastanili su se u Meki po naređenju Svemogućeg Allaha. Kada je dječak odrastao, Abraham se vratio u Meku, gdje su njih dvojica sagradili Časni Hram (Kabu). Veliki broj ljudi nastanio se u blizini Časnog Hrama, a Meka je postala odredište gdje su pristizali oni koji su obožavali Allaha, Gospodara svjetova, s ciljem da obave hadž. Ljudi su nakon toga stoljećima nastavili ispravno vjerovati u Allaha, u skladu sa Abrahamovom vjerom.

Potom su se pojavile devijacije, te je Arapski poluotok postao poput ostalih područja na Zemlji. Naime, i tu su se proširila paganska djela, kao što su: idolopoklonstvo, žensko čedomorstvo, ugnjetavanje žena, lažni govor, pijenje alkohola, činjenje nemorala, jedenje imetka siročadi, kamata i tako dalje.

Na ovom mjestu i u ovoj sredini, od potomaka Jišmaela, sina Abrahamova, neka je Božji mir na njih, rođen je poslanik islama Muhammed, sin Abdullaha, 571. godine nove ere. Otac mu je umro prije njegovog rođenja, a majka mu je umrla kada je imao šest godina. Nakon toga, brigu o njemu preuzeo je stric mu Ebu Talib. Živio je kao siromašno siroče, a hranio se od zarade svojih ruku.

2. Blagoslovljeni brak sa blagoslovljenom ženom

Kada mu je bilo dvadeset i pet godina, oženio je Hatidžu bint Huvejlid, jednu uglednu ženu iz Meke, neka je Allah zadovoljan njome. S njom je imao četiri kćeri i dva sina. Sinovi su mu umrli još kao djeca. Veoma lijepo i ljubazno se ophodio prema supruzi, uslijed čega ga je mnogo zavoljela, a i on je na tu ljubav uzvratio. Nije dopustio da je zaboravi čak i nakon njene smrti, dugi niz godina. Naime, kada bi klaw ovcu, meso bi podijelio i njenim prijateljicama, iskazujući time počast prema njoj i čuvajući uspomenu na nju.

3. Početak objave

Poslanik Muhammed, neka je Allahov blagoslov i mir nad njim, imao je najljepše ponašanje otkako ga je Allah stvorio, a njegov narod ga je nazivao istinoljubivim i povjerljivim. Sudjelovao je s njima u pozitivnim djelima, a prezirao je njihove idolopokloničke aktivnosti, te u njima nije sudjelovao.

Kada je napunio četrdeset godina živeći u Meki, Allah ga je odabrao za poslanika, pa mu je anđeo Gabrijel došao sa prvom surom koja je objavljena iz Kurana, a to su sljedeći ajeti:

(اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ
(3) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5))

"Čitaj s imenom Gospodara tvoga Koji stvara,

stvara čovjeka od zakvačka.
Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj,
Koji poučava peru,
Koji čovjeka poučava onome što ne zna."

(El-Alek, 1-5.)

Nakon toga vratio se Hatidži, neka je Allah zadovoljan njome, a srce mu je jako kucalo. Ispričao joj je šta mu se desilo, a ona ga je smirila i utješila. Poslije ga je odvela svome bratiću Vereki b. Nevfelu koji je od ranije primio kršćanstvo, te je izučavao Toru i Evanđelje. Dio razgovora koji je tekao tom prilikom: "Bratiću" – rekla mu je Hatidža – "saslušaj nešto od svoga nećaka!" "Moj nećače" – reče mu Vereka – "što je to što si vidio?" Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je ispričao ono što je doživio. Tada mu je Vereka rekao:

"To je anđeo kojeg je Allah poslao Mojsiju. Kamo sreće da sam mlad i da budem živ kada te tvoj narod bude prognao." "A zar će me oni prognati?" upitao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. "Da" – reče on – "jer nikada se nitko nije pojavio sa onim sa čime si ti došao, a da nije bio napadan. Ako doživim to vrijeme pomoći ću ti koliko god budem mogao." (2)

U Meki, Gabrijel mu je donosio Kuran od Gospodara svjetova, kao i detalje Objave mimo Kur'ana.

Pozivao je svoj narod u islam, a oni su mu se suprotstavljali i nudili mu imetak i vlast, ne bi li

odustao od poslanice, no on ništa od toga nije prihvatio. Govorili su mu, kao što su govorili i prijašnji narodi svojim poslanicima, da je čarobnjak i lažov, nastojeći mu poremetiti planove. Nasrtali su na njegovo časno tijelo i grubo su se odnosili prema njegovim sljedbenicima.

Poslanik, neka je Božji mir i blagoslov nad njime, boravio je u Meki pozivajući u vjerovanje u Allaha, posjećivao je ljude za vrijeme sezone Hadža i odlazio je na sezonske arapske tržnice, gdje je sretao ljude i predstavljao im islam, bez namjere da postigne neko materijalno dobro ili vodstvo. On nije zastrašivao ljude sabljom, nije imao vlast u tom trenutku, niti je bio kralj. U početku svoje misije postavio je izazov ljudima da načine nešto slično Kuranu. U njega su povjerovali ashabi (Poslanikovi učenici i direktni sljedbenici), Allah bio zadovoljan njima.

U Meki ga je Allah počastio velikim znamenjem, dao mu je da tokom noći otputuje u Jeruzalem, a zatim ga je uzdigao ka nebesima. Poznato je da su vjerovjesnici Ilija i Isus uzdignuti na nebo, kao što to spominju muslimani i kršćani.

Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, na nebesima je naređena molitva koju muslimani danas obavljaju pet puta dnevno. Također, u Meki se dogodilo još jedno veliko znamenje – rascijepljenje Mjeseca, čemu su bili svjedoci i mnogobošci.

Nevjernici plemena Kurejš koristili su sva sredstva kako bi odvratili od njega. Pravili su spletke i trudili se da ljude drže podalje od njegovog puta. Uporno su zahtijevali da im donese neke nove dokaze i nadnaravne pojave, nastojeći samo zavlačiti i ne želeći, u suštini, prihvatiti istinu. Osim toga, tražili su pomoć i od Židova kako bi im dali određene argumente koji će im poslužiti u raspravi sa njim, te i kako bi ljude spriječili od prihvaćanja njegove vjere.

Nakon što su nevjernici plemena Kurejš nastavili s uznemiravanjem vjernika, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dozvolio im je da se presele u Abesiniju, te im je kazao: "Tamo se nalazi pravedan vladar pod čijom vlašću se nikome nepravda ne čini." On je bio kršćanin. Dvije skupine vjernika otputovale su u Abesiniju, a kada su tamo stigli, islam su predstavili vladaru Nedžašiji. Nakon što je primio islam, kazao je: "Tako mi Allaha, ovo dolazi sa istog izvora kao i ono što je bilo objavljeno Mojsiju, neka je Božji mir nad njim." U međuvremenu, Kurejšije su i dalje nastavile uznemiravati ashabe.

U Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, je, između ostalog, povjerovala skupina ljudi iz grada Medine, koji je tada nosio naziv Jesrib. Oni su mu dali prisegu i iskazali su volju da mu priteknu u pomoć kada se on preseli u njihov grad. Allahov Poslanik je, osim toga, svojim ashabima dopustio da

se odsele u Medinu, što su oni i učinili. Nedugo poslije toga, islam se proširio u Medini, tako da ni jedna kuća nije ostala, a da u istu islam nije ušao.

Nakon što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, proveo trinaest godina u Meki pozivajući ljude u ispravnu vjeru, Uzvišeni mu je dozvolio da se odseli u Medinu. Po preseljenju u novu sredinu, nastavio je ljude upućivati i pojašnjavati im propise koji su se postepeno objavljivali, a počeo je slati i predstavnike vladarima okolnih zemalja sa pismima putem kojih im je predstavljao islam. Između ostalih, pisma je dostavio vladaru Bizanta, vladaru Perzije, i vladaru Egipta.

Medinu je zadesilo pomračenje Sunca uslijed čega su se ljudi preplašili. Spletom okolnosti, na isti taj dan sin Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Ibrahim je preminuo pa su ljudi ustvrdili da se pomračenje Sunca pojavilo upravo zbog njegove smrti. Na to je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reagirao kazavši:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لَمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، يَخُوفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ) [1]

"Sunce i Mjesec se ne pomračuju ni zbog čije smrti ili života. To su Allahovi znaci kojima On plaši Svoje robove." (3)¹

Da je kojim slučajem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, lažljivac i prevarant, ovu priliku bi

¹ Sahih Muslim (901)

iskoristio da ljude preplaši da ga ne utjeruju u laž tako što bi im rekao: "Dogodilo se pomračenje Sunca uslijed smrti moga sina, a što li će tek biti sa onima koji poriču moju istinitost?!"

Uzvišeni je Svoga Poslanika obdario potpunim karakterom i plemenitom naravi, te je u tom kontekstu rekao:

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

"I, zaista, tvoj moral je veličanstven."

(El-Kalem, 4.)

Imao je sve pozitivne karakteristike poput iskrenosti, odanosti, hrabrosti, pravednosti i plemenitosti. Ispunjavao je dogovore čak i prema neprijateljima; volio je udjeljivati milostinju siromasima, udovicama i svima koji su je bili potrebni; ulagao je trud kako bi ljudi bili na Pravom putu i imao je izraziti osjećaj samilosti prema njima. Toliko je bio ponizan da kada bi im došao neko nepoznat, ne bi mogao prepoznati Allahovog Poslanika među ashabima, pa bi upitao: "Tko je od vas Muhammed?"

Njegov životopis dokaz je njegovog ugleda i besprijekornog načina ophođenja prema svima: prema prijateljima i prema neprijateljima, prema bliskim i udaljenim osobama, prema starijim i mlađim, prema muškarcima i prema ženama, te čak i prema životinjama.

Nakon što je Uzvišeni upotpunio objavu ove veličanstvene vjere i nakon što ju je Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ljudima dostavio, on je umro sa 63 godine života. Prvih 40 godina je proveo bez poslanstva, a preostalih 23 kao Poslanik i Vjerovjesnik.

Ukopan je u Medini i iza sebe nije ostavio nikakve materijalne zaostavštine izuzev mazge po imenu Bejda' koju je jahao i zemlje koju je uvakufio za putnike. (4)¹

Veliki je broj onih koji su mu povjerovali i koji su ga slijedili. Zajedno sa njim hadž je obavilo više od stotinu tisuća ashaba, a to je bio Oproštajni hadž koji se odvio približno tri mjeseca prije njegove smrti. Vrlo je moguće da je tolika brojnost ashaba bila uzrok čuvanja i širenja ove vjere. Njih je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgojio na islamskim vrijednostima i načelima pa su bili najpravedniji, najskromniji, najbogobojazniji i najviše su se žrtvovali za ovu veličanstvenu vjeru.

Najbolji ashabi kada su posrijedi vjerovanje, znanje, iskrenost, hrabrost, plemenitost i slično tome su: Ebu Bekr es-Siddik, Omer ibnul-Hattab, Osman ibn 'Affan i Alija ibn Ebi Talib. Oni su bili, naime, jedni od prvih koji su prihvatili islam, a usto bili su i halife nakon Allahovog Poslanika, neka je Allahov mir i blagoslov nad njim. Ponijeli su breme

¹ Sahih el-Buhari (4461) 6/15.

ove vjere na najbolji mogući način, međutim nisu imali nikakva svojstva poslanika niti ih je Allahov Poslanik dao neko posebno znanje koje nije dao ostalim ashabima.

Allah je sačuvao Knjigu koju je objavio Svom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i njegov sunnet i životopis. Štoviše, sačuvao je njegove riječi i njegova djela na jeziku na kojem je i govorio. Ni jedna biografija nekog čovjeka nije očuvana kao što je njegova, sallallahu alejhi ve sellem. Čak su precizno preneseni detalji o tome: kako je spavao, kako se smijao, kako je jeo i pio i tako dalje,

i kako se ophodio prema svojoj obitelji u kući.

Sve njegove životne situacije i prilike pažljivo su zabilježene. On je bio čovjek i Poslanik, nije imao nikakva svojstva božanstva, te u skladu s tim, nije mogao ni sebi (natprirodno) dati korist ili nanijeti štetu.

4. Njegovo poslanstvo

Uzvišeni je poslao Svoga poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, nakon što su mnogoboštvo i nevjerstvo zahvatili sve dijelove Zemlje. Samo je nekolicina sljedbenika Knjige obožavala Allaha bez primjesa mnogoboštva na cijeloj zemaljskoj kugli. Dakle, u takvim okolnostima Allah je poslao pečat svih poslanika i vjerovjesnika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sa ispravnom vjerom i uputom za cijelo

čovječanstvo, kako bi ga uzdigao iznad svih ostalih vjera i kako bi ljude pomoću njega izbavio iz tmina mnogoboštva, nevjerstva i neznanja u svjetlo jednobojstva (monoteizma) i vjerovanja. Povrh toga, njegovo poslanstvo je upotpunilo poslanstva prijašnjih poslanika, neka je na sve njih Allahov mir i blagoslov.

Ljudima je ukazivao na isto ono na što su ukazivali i prijašnji poslanici poput Noa, Abrahama, Mojsija, Salomona, Davida i Isusa. Naime, isticao je da se mora vjerovati da je Allah Gospodar, Stvoritelj i Opskrbitelj. Samo On daje život i smrt i samo Njemu pripada potpuna vlast u kojoj On određuje stvari. On je Blag i Milostiv, te je stvorio sve što mi vidimo i što ne vidimo. Dakle, sve što postoji mimo Njega je stvoreno.

Pored toga, ljude je pozivao da samo Allaha obožavaju i nikoga drugog. Pojasnio im je, na krajnje jasan način, da je Allah jedini Bog Koji zaslužuje da bude obožavan, te da samo Njemu pripada vlast, stvaranje i određivanje. Nije rodio, niti je rođen i nitko Mu ravan nije. Ujedno sa tim, nije se utjelovio ni u jedno od Svojih stvorenja.

Naređivao je da se povjeruje u sve knjige koje je Uzvišeni objavio poput Tore, Evanđelja, Psalama, Abrahamovih i Mojsijevih listova i tako dalje. Osim toga, pozivao je ljude da potvrde sve poslanike, te je tretirao nevjernikom svakoga tko bi zaniijekao samo jednog od njih.

Svim ljudima donio je radosnu vijest da će postići Allahovu milost ukoliko povjeruju, te da će se On pobrinuti o njihovom ovosvjetskom životu. Veličanstveni Gospodar je Milostiv i On će sve ljude obračunati na Sudnjem danu nakon što ih bude proživio iz grobova. Vjernike će nagraditi deseterostruko za samo jedno dobro djelo, a kaznu im neće uvećavati za loše. Njima pripada vječno uživanje na onom svijetu za razliku od nevjernika kojima će Uzvišeni dati da iskuse kaznu kako na ovom, tako i na onom svijetu.

Allahov poslanik Muhammed, neka je Allahov mir i blagoslov nad njim, tijekom svoje poslaničke misije nije veličao svoje pleme, svoju zemlju, a niti samoga sebe. U Kuranu se, naime, daleko više navode imena nekih drugih poslanika, poput Noe, Abrahama, Mojsija i Isusa, u odnosu na njegovo. Povrh toga, ne ističe se ni ime njegove majke niti njegovih supruga. S druge strane, u Kuranu se nekoliko puta spominje Mojsijeva majka, a Marija, trideset i pet puta.

On je, sallallahu alejhi ve sellem, sačuvan od svega što je protivno:

šerijatu,

razumu,

ljudskoj prirodi i lijepom moralu.

Svi su poslanici, naime, bili zaštićeni od greške u dostavljanju Objave od Allaha. To je bila, u suštini, i

njihova glavna misija. Oni nisu imali nikakve osobine božanstava, već su bili kao i svi drugi ljudi, s tim što ih je Uzvišeni počastio poslanstvom.

Jedan od najvećih dokaza istinitosti našeg Poslanika, neka je Allahov mir i blagoslov nad njim, jest to što je danas vjera koja mu je objavljena ista onakva kakva je bila i za vrijeme njegovog života. Milijarde muslimana slijede i prakticiraju njene osnovne propise kao što su: namaz (molitva), zekat (obavezna milostinja), post i hadž (hodočašće Kabe) bez ikakvog iskrivljavanja.

5. Dokazi i znakovi njegovog poslanstva

Allah podupire Svoje poslanike znamenjima i jasnim dokazima koji potvrđuju njihovu misiju. On je svakome od njih podario nadnaravne pojave i dokaze koji su sasvim dovoljni da ljudi povjeruju. Najveće dokaze je imao upravo naš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Uzvišeni ga je obdario Kuranom koji predstavlja trajno znamenje koje će biti postojano sve do Sudnjega dana. Osim toga, podario mu je i brojna druga upečatljiva čuda kao što su:

a) Noćno putovanje u Jeruzalem i uspinjanje na nebo (el-Isra' vel-mi'radž), rascijepljenje Mjeseca, padanje kiše nakon što je to Allahov Poslanik, neka je Allahov mir i blagoslov nad njim, zatražio od Allaha kada je ljude pogodila suša.

b) Umnožavanje neznatne količine hrane i vode (na natprirodan način) koju bi potom jela i pila velika skupina ljudi.

c) Obavještavao bi o nekim događajima iz prošlosti navodeći njihove detalje koje nitko nije poznao kao što su kazivanja o vjerovjesnicima sa njihovim narodima, te kao što je kazivanje o stanovnicima pećine.

d) Pored toga, nagovijestio je i brojne događaje koji su se naknadno ostvarili kao što je pojava vatre u Hidžazu koju su vidjeli stanovnici Šama (Levanta) i kao što je natjecanje ljudi u izgradnji što viših i ljepših objekata.

e) Uzvišeni mu je pružio sigurnost i zaštitio ga je od ljudi.

f) Obećanja koja je davao ashabima su se ostvarivala kao što je:

(لَتَفْتَحَنَّ عَلَيْكُمْ فَارِسَ وَالرُّومَ، وَلَتَنْفَقَنَّ كَنْوزَهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

"Osvojit ćete Perziju i Bizant i udjeljivat ćete njihova blaga na Allahovom putu."

g) Allah mu je slao anđele kao ispomoć.

Prijašnji poslanici su najavili pojavu Muhammeda, neka je Allahov mir i blagoslov nad njim, kao posljednjeg Allahovog poslanika. Između ostalih, to su uradili: David, Salomon, Mojsije, Isus i ostali iz loze Izraelćana.

U prilog potvrđivanja poslanstva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, mogu se navesti i

racionalni dokazi i primjeri koje prihvata zdrav razum.¹

Ovakvih dokaza i racionalnih primjera u Kuranu i Sunnetu ima veoma mnogo. Tko želi saznati nešto više o tome neka prione na Kuran, Sunnet i životopis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. To će mu biti sasvim dovoljno.

Da se nisu dogodili dotični veličanstveni dokazi, njegovi protivnici: mnogobošci Meke, kršćani i židovi koji su se tada nalazili na Arapskom poluotoku iskoristili bi priliku da zaniječu njegovo poslanstvo i da ljude od njega odvrate.

Kuran je knjiga koju je Allah objavio Svome poslaniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Dakle, to je govor Gospodara svjetova s kojim je izazvao ljude i demone da sačine nešto slično njemu ili slično samo jednoj njegovoj suri. Taj izazov vrijedi i danas, a u Kuranu se nalaze odgovori na brojna značajna pitanja koja zbunjuju milione ljudi. Plemeniti Kuran je očuvan na arapskom jeziku na kojem je i objavljen, ni jedno jedino slovo mu ne nedostaje. To je natprirodna i najveličanstvenija knjiga koja je ljudima data i koju je veoma važno čitati ili čitati prijevode njenih značenja na druge

¹ Na primjer, Uzvišeni je kazao: "O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: 'Oni koje vi, pored Allaha molite, ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti, nejak je i onaj koji traži i ono što se traži!' " (El-Hadždž, 73.)

jezike. Tko propusti njeno izučavanje i vjerovanje u nju, mašilo ga je svo dobro.

Povrh toga, sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, njegova uputa i biografija također su očuvani i preneseni putem pouzdanih prenosilaca. U skladu s tim, imamo priliku izučavati njegov sunnet i životopis na arapskom jeziku kao da je on sada s nama, a možemo je izučavati prevedenu i na druge jezike. Na koncu, Kuran i Sunnet jedini su izvor iz kojeg se crpe islamski propisi.

6. Vjerozakon s kojim je poslan Allahov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem

Islam je vjerozakon s kojim je poslan naš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i isti je posljednji kojeg je Uzvišeni objavio Svojim robovima. On liči vjerozakonima prethodnih poslanika u svojim temeljima iako se razlikuje od njih u ograncima.

To je savršeni vjerozakon (šerijat) koji je prikladan za svako mjesto i vrijeme i koji pogoduje ljudima kada su posrijedi njihove ovosvjetske i onosvjetske potrebe. Šerijat sadrži sve obavezne vidove obožavanja kao što su namaz (klanjanje) i zekat (obavezna milostinja); te pojašnjenje dozvoljenog i zabranjenog u oblastima ekomonije, politike, rata i mira, ekologije i drugih oblasti

ljudskog života, društvenih, političkih, ratnih i mirnodopskih, ekoloških i drugih oblasti, kao i ono što će im trebati na Sudnjem danu.

Ovaj vjerozakon čuva vjeru ljudi, njihovu krv, čast, imetak, razum i potomstvo; te podstiče na sve što je vrijedno i dobro, a upozorava na sve što je ništavno i loše. Osim toga, on propagira umjerenost, pravednost, iskrenost, čistoću, preciznost, zaštitu ljudskih života, sigurnost domovina, i zabranjuje bespravno plašenje i uznemiravanje ljudi. Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, se borio protiv nepravde i nereda u svim njihovim oblicima i stajao je nasuprot praznovjerja, odvojenosti od zajednice i monaštva.

Allahov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, pojasnio je da je Uzvišeni Allah počastio ljude, muškarce i žene, te im je zagarantirao sva prava. Ujedno sa tim, učinio ih je odgovornim za svoje postupke, te za štetu koju bi nanijeli sebi ili drugima. Dao je da muškarci i žene budu jednaki kada su posrijedi vjerovanje, odgovornost, nagrada i kazna; a posebnu je pažnju posvetio ženi u ulozi majke, supruge, kćerke i sestre.

Vjerozakon s kojim je poslan Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, vodi računa o ljudskom razumu i zabranjuje sve što ga narušava kao što je konzumiranje opojnih supstanci. Dakle, islam je vjera koja prosvjetljuje razum kako bi čovjek iskazivao pokornost svome Gospodaru razborito i

staloženo. Putem razuma čovjek je oslobođen okova praznovjerja i mnogoboštva, te je učinjen odgovornim za svoja djela.

Islamski vjerezakon zagovara ispravno znanje, podstiče na nepristrasno stjecanje znanja, te propagira promišljanje o nama samima i o svemiru. Ispravni naučni zaključci nisu i ne mogu biti oprečni onome s čime je poslan naš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.

U šerijatu ne postoji rasna diskriminacija, niti davanje prednosti jednom narodu nad drugim. Naprotiv, svi su ljudi jednaki pred islamskim propisima uslijed toga što svi potječu od jednog čovjeka. Jedino mjerilo po kojem se jedni ističu nad drugim je bogobožnost. U skladu s tim, poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, kazao je da se svatko rađa u ispravnoj vjeri. Prema tome, nema nikoga da rađa kao grešnik ili da je naslijedio grijeh nekoga drugog.

U ovoj plemenitoj vjeri, Allah je propisao pokajanje koje znači da se čovjek vrati Uzvišenom ostavljajući grijehe. Kada čovjek prihvati islam i kada se pokaje, svi njegovi prethodni grijesi bivaju oprošteni, te nema potrebe da iste priznaje pred bilo kim drugim. U islamu veza između čovjeka i Allaha je direktna, nema potrebe za bilo kakvim posrednikom. Isto tako, zabranjeno je čovjeka učiniti božanstvom ili smatrati da netko posjeduje

božanska ili gospodarska svojstva zajedno sa Uzvišenim Allahom.

Vjerozakon kojeg je dostavio Allahov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, derogirao je sve prethodne vjerozakone uslijed toga što je to posljednji vjerozakon kojeg je Allah objavio. Trajat će do Sudnjega dana i odnosi se na sve ljude. Prethodni šerijati su derogirali jedni druge kao što je naš derogirao sve prijašnje. Uzvišeni ne prihvaća niti jedan drugi šerijat niti vjeru mimo islama s kojim je poslan Njegov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Tko želi saznati nešto više o propisima ovog šerijata neka se osvrne na pouzdane islamske knjige.

Cilj islamskog šerijata, kao što je slučaj i sa prethodnim Allahovim objavama, jest da čovjeka uzvisi i počasti tako što će biti Njegov pokorni rob, te da ga liši obožavanja koje je usmjereno ka drugom čovjeku, materiji ili nekoj izmišljotini.

Islamski vjerozakon odgovara svakom mjestu i vremenu i ništa se u njemu ne kosi s regularnim ljudskim potrebama zbog toga što je on objavljen od Allaha, a Allah najbolje poznaje ono čega su ljudi potrebni. Pored toga, njima je neophodno imati ispravan šerijat koji sam sebi ne proturječi i s kojim se čovječanstvo može poboljšati. Šerijat koji će ljude uputiti na dobro i s kojim će biti sigurni od nepravde ukoliko ga budu pravilno primjenjivali.

Takav vjerezakon može se steći samo na osnovu objave od Uzvišenog, a nipošto od ljudi.

7. Stav njegovih protivnika naspram njega i njihovo svjedočenje u njegovu korist

Nema sumnje da je svaki poslanik imao protivnike koji su mu se suprotstavljali i koji su ljude odvrćali od njega. U skladu s tim, naš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, imao je mnoge neprijatelje i tijekom života i nakon smrti, a Uzvišeni ga je pomogao protiv svih njih. Imamo brojne izjave i svjedočenja mnogih njegovih protivnika, iz prijašnjeg i sadašnjeg doba, u kojima oni priznaju da je on uistinu Allahov Poslanik, te da su i prethodni poslanici zagovarali isto ono što je i on. Međutim, od vjerovanja u njega su ih sprječavali razni faktori kao što su društvene privilegije, strah od gubljenja imetka kojeg su stjecali na uglednim položajima i slično tome.

Neka je hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova.

الفهرس

Poslanik islama – Muhammed, neka je Božji mir i spas na njega	2
Poslanik islama – Muhammed, neka je Božji mir i spas na njega	2
Znanstveno povjerenstvo pri Predsjedništvu za vjerske poslove Mesdžidul-harama i Mesdžidun-nebevija.....	2
1. Ime, porijeklo, mjesto rođenja i odrastanja	2
2. Blagoslovljeni brak sa blagoslovljenom ženom	4
3. Početak objave.....	4
4. Njegovo poslanstvo	11
5. Dokazi i znakovi njegovog poslanstva	14
6. Vjerozakon s kojim je poslan Allahov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.....	17
7. Stav njegovih protivnika naspram njega i njihovo svjedočenje u njegovu korist.....	21